

УХЪ, КАКВИ СЖ ЛОШИ!

Мама шета въ кжши
И току се мръши,
Криво ме поглежда,
Хока и нарежда:

„Ахъ ти мързелана,
Пакъ игра захвана!
Вземай си чорапа,
Да се не оцапа
Преждата развита!“

Кака пкъкъ сърдита
Викне: „Скоро тука
Събери боклука!“

Още не измела,
Иде баба Вела:
„Припкай на тавана,
Дето ми е стана,
Донеси ми пълна
Кошница съсъ вълна!“

Дѣдо пкъкъ ме дърпа
Да му давамъ кърпа.

Ухъ, какви сж хора —
Пречатъ ми на двора
Да си поиграя,
Както азъ си зная!

Калина-Малина.

КУКУ И МЯУ.

Приказка, илюстрирана отъ В. Лазаркевичъ.

Баба Кукумявка на слънчице поспала, на месечинка попрела. Хемъ преде, хемъ немирнитѣ си внучета Куку и Мяу наглежда. Тѣ ужъ седатъ на клончето до нея, ала очитѣ имъ все въ гжсталака насреща.

Пълноликъ Месечко ги гледа и се усмихва дяволито.

— Бабо, защо се смѣе дѣдо Месечко? — пита Мяу.

— Защо питашъ, бе глупчо? — обажда се Куку.

— Нали знаешъ отъ приказката. Още му е сладко. Цѣло гърне медъ изгълталъ, когато бидѣ малъкъ. Хемъ съ шепи лапалъ. . .